

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/135/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713208147
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5713208147.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky: Ing. S. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., U. č. XXXX/XX proti odporcovi: POHOTOVOST' s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou, so sídlom J. XXX/X, E., adresa pre doručovanie ako odporca, konaní o povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Martin sp. zn. 18Cb/152/2005, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Martin č.k. 5C/129/2013-48 zo dňa 14. novembra 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Okresný súd Martin uznesením č.k. 5C/129/2013-48 zo dňa 14. novembra 2013 zamietol návrh navrhovateľky na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde v Martine pod sp.zn. 18Cb/152/2005. Zamietol aj návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu v Martine sp.zn. 18Cb/152/2005 zo dňa 28.9.2006 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 17Cob/46/2007-104 zo dňa 11.10.2007. Zároveň navrhovateľku zaviazal k povinnosti zaplatiť odporcovi trovy konania v sume 67,88 eur na účet právneho zástupcu odporcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka podaným návrhom žiadala povoliť obnovu konania vedeného na tamomšom súde pod sp.zn. 18Cb/152/2005 a súčasne žiadala nariadiť odklad vykonateľnosti rozhodnutia vydaného v predmetnej veci. V návrhu uviedla, že žiada povoliť obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) a písm. e) O.s.p. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu, ak sú tu skutočností rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci a ak je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora európskych spoločenstiev alebo iného orgánu európskych spoločenstiev. Ako navrhovateľka tohto mimoriadneho opravného prostriedku sa dozvedela nové skutočnosti a o nových rozhodnutiach, ktoré tu boli v čase napadnutého rozhodnutia a ona o nich nemala vedomosť a o ktorých súdy judikovali, že niektoré zmluvné podmienky v úverových zmluvách sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Toto nesprávne posúdenie sa prejavilo v rozhodovaní súdu v priznaní úrokov z omeškania vo výške 0,13 % za každý deň omeškania od 8.12.2003 do 10.3.2006, čo je v rozpore so zákonom - § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Preto považuje najmenej v uvedenom rozsahu rozsudok za nezákonný, a preto je zjavné, že jej môže obnova privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V zmluve absentuje aj údaj o RPMN, čo je v rozpore s uznesením Súdneho dvora C-76/10.

Súd prvého stupňa skúmal podmienky obnovy konania v zmysle ust. § 228 a nasl. O.s.p. a § 230 ods. 1, 2 O.s.p.

Podľa ust. § 230 ods. 1 O.s.p. návrh na obnovu konania treba podať v lehote 3 mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa ust. § 230 ods. 2 O.s.p. po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno podať návrh len z dôvodu uvedených v : a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol podľa trestnoprávných predpisov zrušený, b) z dôvodu uvedeného v § 228 ods. 1 písm. e) (je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora európskych spoločenstiev alebo iného orgánu európskych spoločenstiev).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že podmienkou obnovy konania je, že bol návrh na obnovu konania podaný včas, predovšetkým v trojmesačnej subjektívnej lehote, odkedy sa navrhovateľka dozvedela o pôvode obnovy alebo od toho času, keď ho mohla uplatniť. Súd prvého stupňa konštatoval, že navrhovateľka podala návrh na obnovu konania po uplynutí trojročnej objektívnej lehoty od právoplatnosti napadnutého rozsudku (rozsudok sp.zn. 18Cb/152/2005 bol právoplatný 28.12.2006). Navrhovateľka podala návrh na obnovu konania 29.5.2013. Navrhovateľke mohol svedčať len dôvod podľa ust. § 230 ods. 2 písm. b), teda že rozhodnutie je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora európskych spoločenstiev alebo iného orgánu európskych spoločenstiev a v takom prípade však musela preukázať, že návrh podala včas, teda do 3 mesiacov, ako sa o dôvode obnovy konania dozvedela. Dôkaz, že u navrhovateľky je zachovaná subjektívna 3-mesačná lehota vyžadovaná ust. § 230 ods. 1 O.s.p., však navrhovateľka neprodukovala. V tejto súvislosti prvostupňový súd poznamenal, že rozhodnutia Súdneho dvora európskych spoločenstiev, na ktoré navrhovateľka v návrhu na obnovu konania poukazovala, boli už v čase rozhodovania prvostupňového súdu zverejňované v zbierke rozhodnutí Súdneho dvora a všeobecného súdu, boli dostupné na internetovej stránke Súdneho dvora <http://kuria.europa.eu> minimálne v jazyku konania, v jazyku porád a dostupné na stránke EÚR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>). Preto súd prvého stupňa postupoval podľa ust. § 234 ods. 1, 2 O.s.p. a návrh na obnovu konania zamietol, pretože bol oneskorený. Vzhľadom na zamietnutie návrhu na obnovu konania súd zamietol aj návrh na nariadenie odkladu vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, pretože podľa § 233 O.s.p., ak je pravdepodobné, že sa návrhu na obnovu konania vyhovie, môže súd nariadiť vykonateľnosť rozhodnutia vo veci, ale návrhu vyhovené nebolo. O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní uviedla, že je presvedčená, že zákonom požadované podmienky sú u nej splnené, čo sa týka jej argumentácie odôvodňujúcej obnovu konania obsiahnutej v návrhu na povolenie obnovy. Preto žiada, aby tieto dôvody boli považované aj za dôvody odvolania. Odvolateľka je toho názoru, že okresný súd sa s jej argumentáciou náležite nevyporiadal. Poukázala na to, že okresný súd, ale aj odvolací súd v pôvodnom konaní zmluvne klauzuly v predmetnej spotrebiteľskej zmluve vyhodnotil tak, že priznal rozsudkom neprimerané úroky z omeškania vo výške 0,13 % za každý deň omeškania. Pritom súd mal v zmysle zákona ex offio skúmať neprimerané zmluvné podmienky. Odvolateľka ďalej uviedla, že o dôvodoch obnovy konania sa dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v mesiaci máj 2013. To znamená, mesiac pred podaním návrhu, a preto má za to, že ona subjektívnu trojmesačnú lehotu vyžadovanú ust. § 239 ods. 1 O.s.p. dodržala. Navrhla preto, aby bolo napadnuté uznesenie zmenené a jej návrhu na povolenie obnovy vyhovené, prípadne, aby vec bola zrušená a vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril odporca. Uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím prvostupňového súdu o zmeškaní trojmesačnej subjektívnej lehoty. Navrhovateľka sa nesprávne domnieva, že svoje právo uplatnila v zákonnej subjektívnej trojmesačnej lehote. Navrhovateľka nijako nepreukázala subjektívny moment, od ktorého sa o dôvode konania dozvedela. V zmysle ustanovenia O.s.p. trojmesačná subjektívna lehota plynie v rámci trojročnej objektívnej lehoty, preto najneskorším momentom na uplatnenie návrhu na obnovu konania je moment trojročnej objektívnej lehoty (s výnimkou taxatívne uvedených prípadov). Tvrdenie odvolateľky, že sa o dôvodoch obnovy konania dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v máji 2013 (po márnom uplynutí objektívnej lehoty), odporca považuje za ničím nepodložené a v danom prípade nepostačujúce, nakoľko sa navrhovateľka domáha obnovy konania, čo predstavuje závažný zásah do právnej istoty

odporcu. Navrhla preto rozhodnutie potvrdiť a zaviazat' navrhovateľku na náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnej dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnej napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého uznesenia, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedla odvolateľka, konštatuje, že súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, keď návrh navrhovateľky na povolenie obnovy konania zamietol.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorá skutočnosť znamená, že obnovou konania možno napadnúť le právoplatné rozhodnutie súdu s taxatívne vymedzených dôvodov a presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať návrh na obnovu konania. Tak sa stalo aj v preskúmvanej veci, keď navrhovateľka obnovy konania preukázateľne nepodala návrh na povolenie obnovy konania v trojmesačnej subjektívnej, ani v trojročnej objektívnej lehote. Preto odvolací súd nemohol prisvedčiť argumentom navrhovateľky, na ktorých založila s voje odvolanie, keď sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý náležite zistil skutkový stav veci, vec správne právne posúdil tým, že návrh na povolenie obnovy zamietol, preto nie sú splnené zákonné podmienky pre zmenu napadnutého rozhodnutia ta, ako sa toho domáhala navrhovateľka podaným odvolaním. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je náležite odôvodnené v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p., je presvedčivé, je z neho dostatočne zrejmé, na základe akých preukázaných dôkazov okresný súd vo veci rozhodol a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil.

Navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná, preto jej podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. nepatrí právo na náhradu trov odvolacieho konania, úspešná bola odporkyňa, ktorá si náhradu trov odvolacieho konania uplatnila, no keďže postupom podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. si náhradu trov konania nevyčísliła, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.